

OPONENTSKÝ POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE ZDEŇKA KOVÁŘE

**PRAŽSKÁ PĚTKA „PŘED“ A „PO“: PROMĚNY MEDIÁLNÍ
PREZENTACE A RECEPCE GENERAČNÍCH SOUBORŮ VE
ZMĚNĚNÉM HISTORICKÉM KONTEXTU PO LISTOPADU '89**

V diplomové práci *Pražská pětka „před“ a „po“: Proměny mediální prezentace a recepce generačních souborů ve změněném historickém kontextu po Listopadu '89* pokračuje Zdeňk Kovář s tématem, na kterém pracoval již ve své bakalářské práci. Tím tématem byla Pražská pětka před rokem 1989; v diplomové práci věnuje diplomant svou pozornost stejným souborům v poslední dekádě 20. stol.

Diplomovou práci otevírá stručná rekapitulace činnosti souborů Pražské pětky před rokem 1989 (str. 9-18); dále se diplomant věnuje jednotlivým souborům Pražské pětky: „Jak se změnila tvorba a vyjadřovací prostředky /.../ se změnou po Listopadu 1989? Zda-li zůstaly stát stále v jakési „šedé zóně“, mimo oficiální proud zábavy, nebo se zařadily do nejběžnějších pořadů pro nejširší masu? A jak jejich tvorbu a změnu reflektovala odborná veřejnost /.../? Ukážeme si 90. léta Pražské pětky, co všechno vytvářela a kam se dostala a jakou změnou prošla po roce 1989, prostřednictvím článků, reflexí a recenzí odborné kritické veřejnosti“ (str. 8).

Nejsem si jist, zda jsem tím nejsprávnějším recenzentem Kovářovy práce. Ani po několikerém přečtení nemohu tvrdit, že bych zcela pochopil závěr a směr výzkumu, kterým se diplomant ubíral. Rozpor vidím již mezi samotným názvem diplomové práce a výše citovaným výzkumem a jeho metodě; samotný obsah jednotlivých kapitol však ukazuje, že o žádné podobné subtilní rozvažování Kovářovi nepůjde. Celá diplomová práce na mne působí, jako by byla spíše testem, co ještě je a už není vysokoškolská práce. Kovářova diplomová práce jí není z několika důvodů.

1. Přesněji si stanovit, co je tématem diplomové práce. (Je-li přesně stanovena, tak tímto autora žádám, aby mi ji odtajil.)
2. Snažím-li se o analýzu kritické reflexe Pražské pětky, skutečně s tímto korpusem musím seriózně pracovat. Viz příklady: „Na Besídky je možné dívat se opravdu různými úhly pohledu.“ (Kovářova reakce na odcitované ukázky z recenzí Mazáčové, Hulce a Koláře); „Sklep si podle mého mínění nikdy nehrál na udavače společného rytmu /.../ /.../ A ať už stojíme na kterékoliv straně kritické barikády /.../.“ (všechny citáty z str. 23). Anebo: „Přesně to popisuje Jiří Peňás v článku /.../.“ (str. 59) Odkud to autor ví, když představení neviděl, se čtenář nedozví. Anebo další příklad: „Neodpustím si ještě jednu ukázkou z recenze, která zde ještě nezazněla.“ (str. 59). Sice chápu, že se pravděpodobně jedná o autorovu snahu nějak oživit svůj již dost živý sloh, nicméně i tak propadám děsivé představě, že si autor tu a tam nějakou tu ukázkou „odpustil“ a že ji jako čtenář, který by chtěl s jeho prací pracovat, případně na ni navazovat, budu muset dohledat.
3. Pokoušet se o analýzu popisovaných inscenací, televizních pořadů, show atd. Nezůstal pouze u spokojeného zhodnocení, že např. „starého psa novým kouskům nenaučíš, ani Sklep nepředěláš.“ (str. 71)
4. Pečlivě dokládat, odkud prezentované informace nabyly. Odkud Kovář ví, že v MOMIZE se pilo méně alkoholu (str. 13), že většina členů Pražské pětky si při

představě společného divadelního domu t'ukala na čelo (str. 51), anebo že by uvedení pořadu Pražské pětky na ČT1 strhlo vlnu kritických dopisů (str. 67) ad. a atd.?

5. Ano, výtky v bodě 4 jsou spíše výtkami vůči jazyku a stylu, který Kovář v diplomové práci používá. Zde totiž v onom testu, jak jsem charakterizoval jeho diplomovou práci výše, zašel rozhodně nejdále. Práce je napsaná velmi, velmi lehkým stylem, plným žurnalismů a floskulí (příklady zaznívaly již výše, proto se zdržím uvádění dalších).
6. Ujasnění si základních pojmů hra a drama (viz např. str. 25), které v žádném případě nejsou synonymy k pojmům inscenace či představení. Nemluvě o tom, že i mezi inscenací a představením vidíme jistý rozdíl (viz str. 41).
7. Zvolit si jeden poznámkový úzus, kterého se bude držet. Úzus, který bude rozlišovat deníky od jiných „pravidelníků“ (jimiž jsou např. Divadelní noviny či Reflex), který bude umět odkázat na text ve sborníku (např. Hulcovo *Skoč do propasti*) a který se nebude při opakovaném odkazu na stejný zdroj bát staženého tvaru (viz např. pozn. č. 44-46). Prakticky všechny poznámky pod čarou jsou špatně.
8. Psát názvy kurzívou. Sjednotit devadesátá, osmdesátá léta s 90. a 80.
9. Opravit si hrubky (zejména se jedná o čárky ve vložených větách) a překlepy.

Diplomová práce Zdeňka Kováře bohužel nesplňuje kritéria odborné diplomové práce, proto ji nemohu doporučit k obhajobě.

V Praze, 31.1.2012

Jan Jiřík